

POLICZKOWY (3) *ai*

Oba o jasne.

sg m N policzkowy (2). ◇ n D policzkow(e)mu (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. policzek, Linde XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „policzek:” ‘boczna część twarzy’ (3) : Bańki pod garłem, to iest pod brodą stawiane, fą dobre na przeciw zębowemu boleniu/ y też garłowemu/ policzkowemu/ y wżytkiey głowy bolenie vmnieyfzaią. FalZioł V 60v.

a. *O zębie: trzonowy (2) : Maxillaris, Policzkowy. Mącz 212a.*

Zestawienie: »policzkowy ząb« (1): dens maxillaris. Trzonowy albo policzkowy ząb. Mącz 212a.

Szereg: »policzkowy, (albo) trzonowy« [szyk zmienny] (1): Mącz 212a cf Zestawienie; [Volck 360].

Synonim: a. trzonowy.

EB